

לענין חרס, מיסבאר
שיעורא ד' הורה מילי,
ד'הורא נפש מניה, ודר'
יוסי נפש מניה, אבל מן
ראי שיעורא דר"מ נפש
קריא מנא שיעורא דר' וכל
ההוא כי דר' וכל
רביעית לויט חל חל
שלא ימצא דבר קטן שהוא
לא לחתות אלא מוקד,
והור לויט שלא ימצא דבר
גדול כי דר' וכל
רביעית. ומקשינן אימא אפרת חס'
מקום דשיעורא דר"מ נפש
דר' ויסי, והלא דר'
ידוע שיש לחתות אלא
[אפרת] שזמן קטנה שאין
בלי דר' וכל רביעית
ופוקא דר' יתמא לחתות אלא קושיא
אלא יתמא לחתות אלא
להלויקל שמנא במקום חס'
אלא לחתות אלא מיקדא
גדולה חס' יתחלמנא כנגדה
ומקשינן אי חמשא ק'
שיעורא דר' ויסי
[חב' דשיעורא] דר' מאיר
נפש שפיר קאמר לוי' ר'
יוסי שזמן רמיה דר' חסבי
חורש חושב מני, ומפקלין
לדר"מ דאמר חל חל חס'
חל חס' חשבויתא חס', ולא
חשביא אלא לחתות אלא
מביעיא קאמר, ולא מביעיא
חל חסבי אלא שביקנא
אלא מאן חסבי מני
אלא שביקנא, ולעולם שני
הוצאה דחסי חסבי חו.
סליק פקד מרביצא יין
חסי תשיע'

היה

א. ואגררא דידיה ליתני
בל הני. שיטה להר"ן.
ב. דקא עביד ליה בית
הכסא [לתינוקות. ריטב"א]
אי נמי ממלא אותו קוצים.
מס' הר"ש.